14 Mayıs 1975

Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

Cilt - 8/Sayı - 136/ Fiyatı 300 Kuruş

Sementa... Derrin... Endora ve bayan Gledis!

TATLI CADI

5. sayfamızda....

BU SAYIDA Pembe Panter ilâvesi, Bilgi - Kültür Testi ilâvesi ve...

TRABZONSPOR'un dev posterini veriyoruz

Milliyet Çocuk Dergisi'nden mektup

Sevgili Okurlar,

126. sayıdan bu sayımıza kadar 3 büyük takımın 3 dev posterini size vermiş olduk. Verdiğimiz poster - leri ve bu posterlerin kul - lanma şekillerini bir kez daha burada açıklamayı faydalı bulduk. İsteğimiz , posterlerin doğru bir bir- leştirme ve yapıştırma ile duvarınızı süslemesidir... Poster parçalarında eksik leri bulunan okurlarımız eksiklerinizi 3 liralık pul göndererek dergimizden is- teyebilirler.
Gelecek sayımızda bera - ber olmak dileğiyle iyi gün- ler...

Milliyet Çocuk Dergisi

VERDİĞİMİZ I. POSTER (BEŞİKTAŞ)

Beşiktaş'ın dev posteri 4 parça olarak 126-127-128-129. sayılarda verildi.

I. Bölüm *126. sayı*	*3. Bölüm* *128. sayı*
2. Bölüm *127. sayı*	*4. Bölüm* *129. sayı*

VERDİĞİMİZ 2. POSTER (GALATASARAY)

Galatasaray'ın dev posteri 4 parça olarak 131 - 132 - 133 - 134. sayılarda verildi.

I. Bölüm *131. sayı*	*3. Bölüm* *133. sayı*
2. Bölüm *132. sayı*	*4. Bölüm* *134. sayı*

VERDİĞİMİZ 3. POSTER (TRABZONSPOR)

Trabzonspor'un posteri 2 parça olarak 135-136. sayılarda verildi.

I. Bölüm *135. sayı*	*2. Bölüm* *136. sayı*

Milliyet ÇOCUK dergisi
Çarşamba günleri yayınlanır ● Sahibi/ Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına : ERCÜMENT KARACAN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü/ABDİ İPEKÇİ ● Müessese Müdürü / NURETTİN DEMİRKOL ● Yöneten / CEMAL HOŞGÖR ●
Adres : Nuruosmaniye Caddesi. 65/67 Cağaloğlu - İstanbul
Telefon : 22 44 10 ● Dizgi - Baskı : Milliyet Ofset Tesisleri
ABONE : Yıllık 150 TL. (Uçak postası 173 TL.) Altı aylık 75 TL. (Uçak postası 86.50 TL.) Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir. İLAN FİYATLARI: Arka kapak ve tam sayfa renkli 3.000 TL.

ŞAMPİYON

11

Büyük bir soygun yapan gangesterler polisten kaçmaktadır... Şampiyon Carmelo elinde olmadan olaya karışır...

CARMELO, SALONDA BAŞARILI YUMRUKLARINA DEVAM ETMEKTEDİR... HERKES ONUN RAKİBİNİ YERE SERMESİNE ALIŞMIŞTIR ARTIK...

SEYTAN!.. SEN TAM BOKS İÇİN DOĞMUŞSUN!. YAKINDA ŞAMPİYONLUK MAÇLARI BAŞLIYOR..KARARINI VERDİN Mİ?

YA NİCO?

NİCO'YU HİÇ DÜŞÜNME...SEN SE OLİMPİYATLARA BİLE GİRECEK KADAR GÜÇLÜSÜN..NİCO'YA KENDİNE YER EDİNMESİNİ SAĞLAYACAĞIM...

NASIL İSTERSENİZ..

BU ARADA CARMELO'NUN RAKİBİ SALONA GİRER...

HEY, NİCO!.BİR YENİLİK VAR...

JOE SENİN YERİNE MAÇLARA CARMELO'YU SOKACAK...

BUNU ÖNCEDEN BİLİYORDUM!.

SESSİZCE YERİNİ CARMELO'YA BIRAKACAK MISIN?

BENİ RAHAT BIRAK.. BAŞKA DÜŞÜNCELERİM VAR...

DAHA SONRA JOE İLE YEMEK YİYEN CARMELO EVE DÖNER...

GEC VAKİTTE EVE DÖNMLİŞTİR...

TAM O SIRADA...

ROSSELLİNİ'LERİN TARAŞINDA BİR GÖLGE GÖRÜR BUNU BAY ROSSELLİN'İ SANIR..

DEVAMI VAR

42 yaşında bir TATLI CADI!...

ERMAN ŞENER

Televizyonun sevilen dizilerinden "Kaynanalar"ın (Yeğen) adlı bölümünde Nöriye Gantar, ekrandaki komşusu Samantha gibi burnunu oynatarak sofranın kendi kendine kurulmasını sağlamak istiyordu. Sadece o mu, binlerce insan başları sıkışınca yarı şaka - yarı ciddi aynı şeyi söylüyorlar:

-"Ah şu tatlı cadı gibi burnumuzu bir oynatsak, işimiz oluverse..."

Niçin saklamalı, aynı şeyi Elizabeth Montgomery hakkında bilgi ararken bir ara biz de düşündük. Üstelik işin başında bir avantajımız vardı. Burnumuz ne kamerli, ne gaga, ne kallavi, ne şu, ne bu; yapısı tam Samantha gibi... Ama olmadı, işimizi burnumuz halledemedi. Demek ki keramet burunda değil...

Değilmiş de... Bilgi ararken ilginç bir şey öğrendik. Dizinin yapımcı ve yönetmenlerinden biri William Asher değil miymiş? Bu William Asher, bizim "Tatlı Cadı"nın eşi değil miymiş

Evet, keramet burnunda değil Samantha'nın, eşinin yapımcı olmasında...

R. Montgomery'nin kızı...

TV'deki dizide Samantha'yı, yani Tatlı Cadı'yı oynayan artistin adı Elizabeth Montgomery, 1933 yılında doğmuş, şimdi tam 42 yaşında... Evet, göstermiyor ama yaşı bu...

Babası sinema ve TV'de çalışan Robert Montgomery... Daha doğrusu 1926-50 arasında daha çok sinemada çalışmış, 1950'den sonra da çalışmasını TV'ye kaydırmış.

Eşi William Asher'dan da yukarıda bahsettik. O da TV'ci... Karı-koca "Tatlı Cadı"da biraz (kendi yapar, kendi satar) durumundalar, çünkü ikisi de yapımda hissedarlar... Yani sadece ücret almıyorlar, ayrıca kardan payları da var.

Haa, bi'şey daha var: Elizabeht Montgomery-William Asher çiftinin bir de kızları var... Tam 5 yaşında, şipşirin bir kız. Bakın o kız, aklımıza ne getirdi. Küçücük bir yerli cadı

Biz eskiden oynardık, siz şimdi oynuyorsunuz... Evet, saklambaç oyunundan söz ediyorum. O oyunda ebe olan (1'den 100'e kadar) sayar önce, sonra "Önüm arkam, sağım solum sobe"der ve gözlerini açıp aranmaya başlar... Biliyorsunuz, ya da duyduğunuz, "Pembe Panter"de bir

bakıma onu akla getiriyor hemen..."Pembe Panter" filmleri, Pembe Panter anahtarlıkları, Pembe Panter oyuncakları, Pembe Panter havluları... Köfteci-si bile var Pembe Panter'in... Yani bugünlerde sağımız, solumuz ; önümüz arkamız Pembe Panter. Nereye baksak o var...

Bizden söylemesi, yakında aynı şey "Tatlı Cadı" için de geçerli olacak. Öyle ya, filmler başladı bile... Önce haberler, duyuldu : 4 şirketin "Tatlı Cadı"yı çevireceği söylendi. Sonra baktık ki Arzu Okay eline parlak bir yıldızlı sopa alıp afişlere poz vermiş. Filmin adı da "Tatlı Cadı"...

Durun, daha bitmedi. Şimdi Filiz Akın bir film çeviriyor... Onun da adı "Tatlı Cadı"... Yapımcısının söylediğine göre, dizideki bütün tipler filmde de yer alacakmış.

Rahmetli Avni Dilligil'in kızı Çiçek de bir film çeviriyor bugünlerde... Filmin adı ne, biliyor musunuz:" Küçük Cadı"... Bu "cadı" bolluğu içinde, şöyle bir gerçek var ortada: En büyük cadı 42 yaşındaki Elizabeth Montgomery, en küçüğü de 5 yaşında Çiçek Dilligil...

3 film çevirdi...

Elizabeth Montgomery'de, bizimkilere inat 3 sinema filmi çevirmiş. İlk filmi, 1955'de çevirdiği, yönetmenliğini Otto Preminger'in yaptığı "The Court, Martial of Billy Mitchell (Billy Mitchell'in Duruşması)... Yalnız bu film, birçok ülkede "One Man Mutiny" adıyla gösterildi, "Tatlı Cadı", başrollerini Gary Cooper'la Rod Steiger'ın oynadığı bu filmde küçük bir rolde gözüktü. Sonra araya evlilik girdi ve "Samantha" sinemaya 8 yıllık bir ara verdi. 1963 yılında çevirdiği filmin adıysa "Who is Sleeping in my bed" (Benim yatağımda kim uyuyor?)... Bu, Fransız vodvillerine pek benzer bir konuydu. Zaten bir tiyatro eserinden sinemaya uyarlanmıştı ve bizim "Tatlı Cadı"mız yine arada bir görünüp kaybolanlar arasındaydı filmde...

Karı - koca birlikte...

Elizabeth Montgomery ilk başrolünü tam 30 yaşındayken çevirdiği "Johnny Cool"adlı üçüncü filminde oynadı. Film 101 dakika sürüyordu, bir United Artists yapımıydı ve belki sizin için ilginçtir. Yönetmeni de "Tatlı Cadı"nın eşi William Asher'dı.

Şu var tabii: "Tatlı Cadı"nın sevimli burnu sinemada işe yaramadı, sahibine "yıldızlık" yolunu açmadı ama galiba daha iyi oldu. Elizabeth Montgomery "Tatlı Cadı" dizisiyle milyonların sevgilisi haline geliverdi.

VE... Yüzbinlerin sevgilisi TATLI CADI

Gelecek haftadan itibaren

nefis bir resimli roman olarak

MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ'nde...

TATLI CADI ile neşeli haftalar yaşayacaksınız!

KAPTAN ERİK

Kaptan Erik'in Maceralar gemisi korsanlar tarafından kaçırılmıştır...

MAHPUSLARDAN BİRİNİ KURTARACAĞIM...ONU SANDAKAN'A ARKADAŞLARININ YANINA GÖTÜRECEKSİN
NEE?.. KAPI AÇIK!..
?!
AHH!
SANDALCIYI BAĞLAYIP İÇERİ TIKIN!.. MUSTAFA BİZİMLE GELECEK..
OH!
TOC!
TOC!
TAMAM MI MUSTAFA?
GERÇEKTE BİZ MANİ OLDUK!..
SİZ!
KIZIN ŞAŞKINLIĞI KISA SÜRER...
CRACK!
SWOOSH!
CRASH!
KAYBOLDU!.. AMA YENİDEN YAKALAYACAĞIZ.. LİMANI KONTROL ET STEVE KAYIKLA KAÇMASIN.

SİRAZ KAÇTI AMA, ONUN EN GÖZDE ADAMINI YAKALADIK! ARTIK YERYÜZÜNDE BİR KORSAN EKSİK!..
SÖZÜMÜ KESTİN KAPTAN...
SİRAZ PEYGAMBER BİR KADIN HA?!

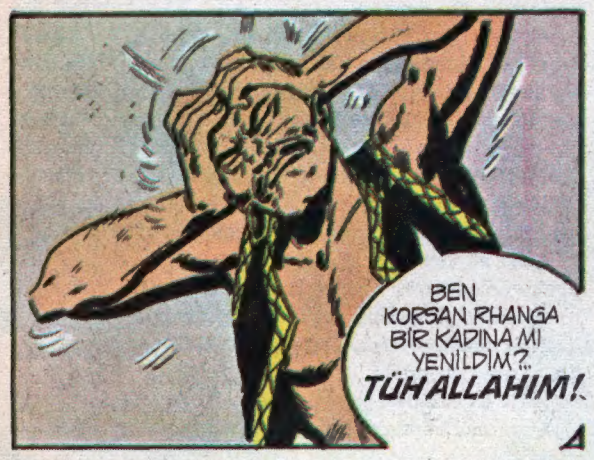
BEN KORSAN RHANGA BİR KADINA MI YENİLDİM?.. TÜH ALLAHIM!

BİRAZ İLERDE...
DURUN!.. İŞİ BIRAKIN... HERKES KÜLÜBESİNE DÖNSÜN!

BU NE DEMEK MUSTAFA?
ŞEFİN EMRİ!

VE ŞEFLERİN DE...
TUNK!
TUNK!
ŞEFLERİN EMRİ TARTIŞILMAZ...

SAKIN DENEME ARKADAŞ!..
?!
AAU!

DEVAMI VAR

ATATÜRK, «19 MAYIS»ı anlatıyor

SAMSUN'A 19 Mayıs 1919'da çıktığım zaman yurdun genel durumu şöyleydi:

Osmanlı Devleti, içinde bulunduğu toplulukla birlikte Birinci Dünya Savaşı'ndan yenik çıkmıştı.

Devlet her yanda zedelenmiş, koşulları ağır bir "Ateşkes Anlaşması" imzalamıştı. Ulus yoksul ve yorgundu.

Devleti ve ulusu bu duruma sokanların bir bölüğü başlarının derdine düşmüşler, yurttan kaçmışlardı. Padişah ve halife olan Vahdettin, kendini ve tahtını kurtarmanın yollarını arıyordu. Damat Ferit Paşa'nın başkanlığındaki hükümet güçsüz, onursuz ve korkaktı. Padişahın ağzına bakıyordu. Ordu dağılmak üzereydi.

Yurdumuz, her taraftan düşmanla kuşatılmıştı... Başkent İstanbul, yabancı askerlerin ve gemilerin gözetimi altındaydı. Adana'ya Fransızlar; Urfa, Maraş ve Antep'e İngilizler girmişti. Antalya ve Konya'da İtalyan askerleri bulunuyordu. İzmir'de Yunanlılar.

Her yanda düşman subayları ve onların adamları çalışmaktaydı. Her iş onlarca denetleniyordu...

Bunu fırsat bilen azınlıklar da (Rumlar, Ermeniler), kurdukları açık ya da gizli örgütlerle devletimizin çökmesine çalışıyorlar; düşmanlara yardımcı oluyorlardı.

İçine düştüğümüz bu kötü durumdan kurtulmak için, yurtseverler birtakım kurtuluş yolları arıyorlardı. Bu amaçla bazı kurtuluş örgütleri kurulmuştu. Edirne ve çevresinde kurulan "Trakya-Paşaeli Derneği", Erzurum ve Elazığ'da kurulan "Doğu İlleri Ulusal Hakları Savunma Derneği", Trabzon'da kurulan "Trabzon ve Çevresini Bağımsızlaştırma Derneği" bunların başlıcalarıydı.

İzmirli yurtseverler, halkımızı uyarmak ve Yunanlıların İzmir'e çıkışını önlemek için büyük bir gösteri toplantısı düzenlemişlerdi.

Bu örgütlerin bazı ileri gelenleriyle daha İstanbul'da iken görüşmüştüm. Bunlar, Osmanlı Devleti'nin yok olacağı kanısındaydılar. "Hiç olmazsa, bazı bölgeleri kurtaralım," diyorlardı. Sözgelişi "Trakya Paşaeli Derneği" Trakya'yı, "Doğu İlleri Ulusal Hakları Savunma Derneği" Doğu Anadolu bölgesini kurtarmayı amaçlıyordu.

Bu kurtuluş örgütlerinden başka, bir de düşman koruyuculuğunu temel alan bazı girişimler vardı.

İstanbul'dan yönetilen "Kürtleri Yükseltme Derneği", düşmanların kanatı altında bir "Kürt Devleti" kurmak peşindeydi.

Yine İstanbul'dan yönetilen "Müslümanları Yükseltme Derneği", Konya ve çevresindeki halkı aldatmanın planları içindeydi.

Yurdun birçok yerlerinde bulunan "Uzlaşma ve Özgürlük", "Barış ve Esenlik Dernekleri" de aldatıcı adlar altında, düşmanlarla işbirliği içindeydiler.

Ulusal varlığa düşman kuruluşların biri de "İngiliz Dostlar Derneği" adı altında çalışıyordu. Bu derneğe başta padişah ve başbakan olmak üzere, Osmanlı yöneticilerinin birçoğu üye olmuştu. Derneğin iki amacı vardı: Dış görünüşü ile İngilizlerin desteğini sağlamak, yıkılışı önlemek; gizli yönü ise yurtta karışıklık çıkarmak, ulusal bilinci yok etmekti.

Bunlardan başka, İstanbul'da bazı ileri gelen kişiler, kurtuluşu Amerikan güdümünde görüyorlardı. Onlara göre biz ancak Amerika'nın koruyuculuğunda kurtulabilirdik.

ORDUMUZUN DURUMU

Bu çöküntü ve yıkıntı içinde ordumuz da dağılmak üzereydi. Birçok yerlerde silâhları ellerinden alınmış, askerler terhis edilmişti.

Görev başında bulunan askerî birliklerde silâh ve inanç gücünden yoksundu. Subaylar kararsızlık içindeydi. Ne yapacaklarını bilemiyorlardı.

Ben, Samsun'a "Üçüncü Ordu Müfettişliği" görevîyle çıkmıştım. Başkent İstanbul'da bazı arkadaşlarımla buluşup durumu tartışmıştık. Bu çöküntüyü önlemek için bazı çözüm yolları araştırmıştık. Yöneticilerin düşüncelerine katılmıyorduk. Bunun için benden kuşkulanmışlardı. Beni İstanbul'dan uzaklaştırmak istiyorlardı. İşte bana "ordu müfettişliği" görevini bu yüzden verdiler. Anadolu'ya bir yetkiyle gidiyordum. Buyruğum altında bulunan ordu birliklerine bildirimlerde bulunacak, Samsun ve çevresindeki güvensizliği yerinde görüp önleyecektim.

Şunu söyleyeyim ki bana bu görevi verenler, bilerek vermediler. Benim için iyi bir fırsat doğmuştu. Anadolu'ya gidip, şaşkınlık içinde bulunan halka durumu anlatacaktım. Onları ulusal bir amaç çevresinde toplayacaktım.

DÜŞÜNÜLEN KURTULUŞ YOLLARI

O zamana kadar, kurtuluş için şu yollar önerilmişti:

1) İngiltere'nin koruyuculuğunu,
2) Amerika'nın güdümünü istemek,
3) Bölgesel kurtuluş yolları aramak,

BENİM KARARIM

Bu önerilen kurtuluş yollarının hiç birini yerinde bulmadım. Hepsinin temeli çürüktü.

Osmanlı Devleti yıkılmıştı. Ortada kala kala bir Anadolu kalmıştı. Düşmanlar onu da aralarında paylaşmak istiyordu.

Padişah, halife, hükümet... bunların hepsi anlamsız sözlerdi.

Bu durum karşısında bir tek karar vardı. O da ulus egemenliğine dayanan, kısıntısız, koşulsuz, bağımsız yeni bir Türk Devleti kurmak.

YA BAĞIMSIZLIK YA ÖLÜM!

Bu kararın dayandığı düşünüş şuydu:

Temel ilke, Türk ulusunun onurlu bir ulus olarak yaşamasıdır. Bu, ancak tam bağımsız olmakla sağlanabilir. Ne denli zengin olursa olsun, bağımsızlıktan yoksun bir ulus, uygar insanlık karşısında uşak durumunda kalmaktan kurtulamaz.

Yabancı bir devletin koruyuculuğunu istemek, insanlık niteliklerinden yoksunluğu, güçsüzlüğü ve beceriksizliği açığa vurmaktan başka bir şey değildir. Gerçekten bu aşağılık duruma düşmemiş olanların, başlarına isteyerek yabancı bir yönetici getirmeleri hiç düşünülemez.

Oysa, Türk'ün onuru ve yetenekleri çok yüksek ve büyüktür. Böyle bir ulusun, tutsak yaşamaktansa yok olması daha iyidir.

Öyleyse, ya bağımsızlık, ya ölüm!

K. ATATÜRK

GENÇLİĞE ÇAĞRI

Ey Türk Gençliği! Birinci ödevin; Türk bağımsızlığını, Türk Cumhuriyetini, sonsuzluğa değin korumak ve savunmaktır.

Varlığının ve geleceğinin biricik temeli budur. Bu temel, senin en değerli güven kaynağındır. Gelecekte de yurt içinde ve dışında, seni bu kaynaktan yoksun etmek isteyen kötü niyetliler bulunacaktır. Bir gün, bağımsızlığını ve cumhuriyetini savunmak zorunda kalırsan; ödeve atılmak için, içinde bulunacağın durumun olanaklarını ve koşullarını düşünmeyeceksin! Bu olanaklar ve koşullar, çok elverişsiz olabilir. Bağımsızlığına ve cumhuriyetine kıymak isteyecek düşmanlar, bütün dünyada benzeri görülmedik bir zafer kazanmış olabilirler. Zorla ve aldatıcı düzenlerle sevgili yurdunun bütün kaleleri alınmış, bütün tersaneleri ele geçirilmiş, bütün orduları dağıtılmış ve yurdun her köşesine düşman girmiş olabilir. Bütün bu koşullardan daha acıklı ve daha korkunç olmak üzere, yurdunda iş başında bulunanlar, aymazlık ve sapkınlık içinde olabilirler; üstelik, hainlik de yapabilirler. Daha kötüsü, iş başında bulunan kişiler kendi çıkarlarını, yurduna girmiş olan düşmanların siyasal amaçlarıyle birleştirebilirler. Ulus, yoksulluk ve sıkıntı içinde ezgin ve bitkin düşmüş olabilir.

Ey Türk geleceğinin gençliği! İşte, bu ortam ve koşullar içinde bile ödevin, Türk bağımsızlığını ve Cumhuriyetini kurtarmaktır! Bunun için gereken güç, damarlarındaki soylu kanda vardır.

K. Atatürk

Bir yarışma izledik!...

Televizyonda izlemişsiniz - dir...

Ablalar, anneler, babalar, amcalar uslu çocuklar gibi otur - muşlardır yöneticinin karşısına veya sağına soluna...Sonra so - ru zarflarının çekilişi yapılmış - tır...

Televizyondaki ablalar, an - neler, babalar, amcalar heye - candan titreyip dudaklarını ısı - rarak soruların sorulması - nı beklerken siz oturduğunuz yerde, en az onlar kadar heye - canlı, sesiniz soluğunuz kesil - miş durumda "gık demeden " onları seyretmişsinizdir...

Evet...

Bilgi yarışmalarından söz ediyoruz! Napolyon'un imtihan korkusu günümüzde bilgi yarış - malarında daha iyi belirlendi. Yarışmaya çıkan kişileri şim - di milyonlarca insan izliyor doğru cevabı vermeyincede bin - lerce televizyon izleyicisi kah - ramanca "hıh...bilemedi!" di - yoruz...

Ertesi günlerde tesadüf bu, o yarışmacıyı sokakta görüp ta - nırsak, parmağımızı uzatıp "Heh, heh, he...bişi de bilmi - yo!" bile diyebiliriz...

İşte kocaman ablaları, anne - leri, babaları amcaları, vede Na - polyon'u titreten bilgi yarışma - sına geçen hafta İstanbul Fın - dıkzade İlkokulu 3-B öğrenci - leri çıktılar ve izleyenleri şaş - kına çevirdiler. Kocaman kişi - leri titreten yarışmaya meydan okuyan bu minikler soruları he - yecana kapılmadan, titremeden güzelce cevapladılar!

Yarışmaya A takımı olarak Hüseyin Özen, Hakan Gezer, Vil - dan Güven, Selva Özbilen, Ayşe Acet, Mustafa Erdoğan...B takı - mı olarak Semih Sandıkçı, Ha - kan Tuna, Tülay Boran, Tülay Kumbara, Ergin Soner, Didem ikierler katılmışlardı...

Okul Müdürü : Rufaattin Genç, yardımcısı : Nuriye Yav - ru, yardımcısı : Dursun Koçak -

A takımı...

B Takımı...

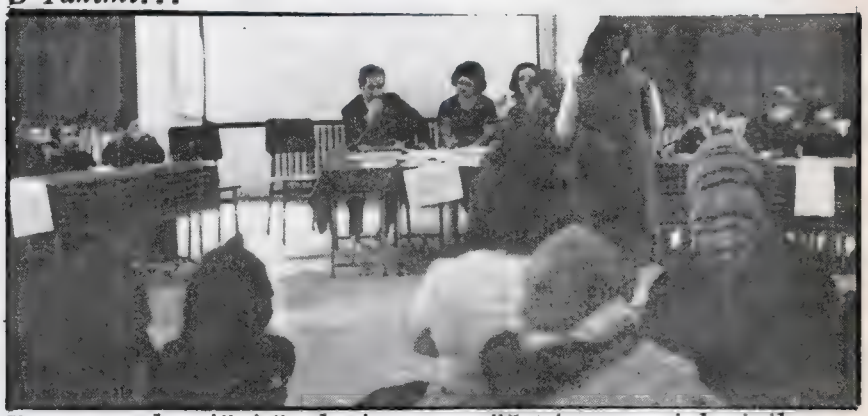

Yarışmacılar, jüri üyeleri, sunucu öğretmen ve izleyiciler...

oğlu, öğretmen : Huriye Seydi ve bir öğrenci velisi : Nimet Ün - sal'dan kurulu jürinin ve yüz - lerce izleyicinin önünde yarışan minikler güncel olayları kapsa - yan aktüaliteden tutunda türkçe, matematik, hayatbilgisinden so - rulari cevapladılar....

Yarışmayı sunan sınıf öğ - retmeni Aynur Tuncer "Son gün - cel olaylardan biri, bir genel müdürün yerinden alınması. Bu kişinin adı nedir, nerenin genel müdürüdür?" diye sorduğun - da kendi kendimize" Yazık, zor bir soru, bu minikler bunu ne bilsin!" diyorduk ki, A takımı sözcüsü, arkadaşlarıyla 1-2 sa - niye görüşüp "Soruyu cevaplıyo - ruz!" diye bağırdı ve devam et - ti "İsmail Cem İpekçi, TRT Ge - nel Müdürü!"

Yarışma sonucunda ise, 400 puan üzerinden 378 puan alan B takımı birinci, 331 puan alan A takımı ikinci oldu.

Uzakbatı'da Romeo-Jülyet oyunu sırasında salonun kasası soyulmuş ve suçlanan Red-Kit hapse konulmuştur.

RED KİT

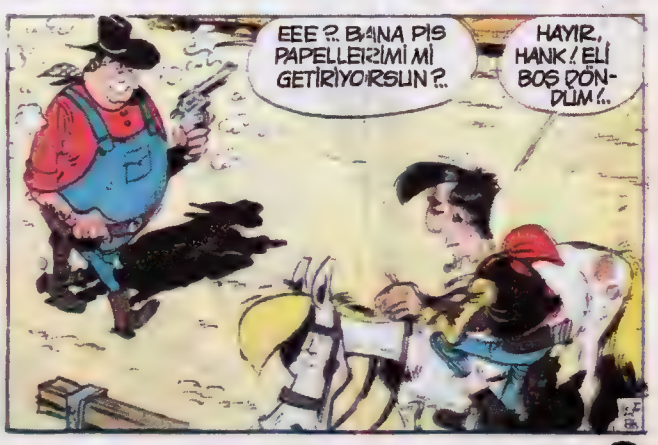

ÜZÜLME!.. ÇİFTLİĞİMİ SATARAK FİT OLACAĞIM VE TEKRAR BİR KOVBOY GİBİ ÇALIŞMAYA KOYULACAĞIM... SALONA GEL...

İCME İSTEĞİM YOK HANK!..

♪♫♪ I'LL SELL MY HORSE I'LL SELL MY SADDLE I'LL BID FAREWELL TO THE LONG HORNED CATTLE

FİKİRLERİNİ DEĞİŞTİRİRSİN... YENİ BİR GÖSTERİ VAR!..

FİTİ Lavenü ve girleri

VAY!.. BU TİYATRODAN BAŞKA BİRŞEY SEVMEYEN ZÜPPEEEE!..

EY, YAKIŞIKLI GENÇ... ÖYLE BİR GÖSTERİ GÖRECEKSİN Kİ... SEYREYLE ŞİMDİ...

SAHNEYE KÜÇÜKLER!..

♫ TI YI Y'OOPI YAY! TI YI YOOPI YAY!.

GLADİS!.. GLADİS KİMBİL!..

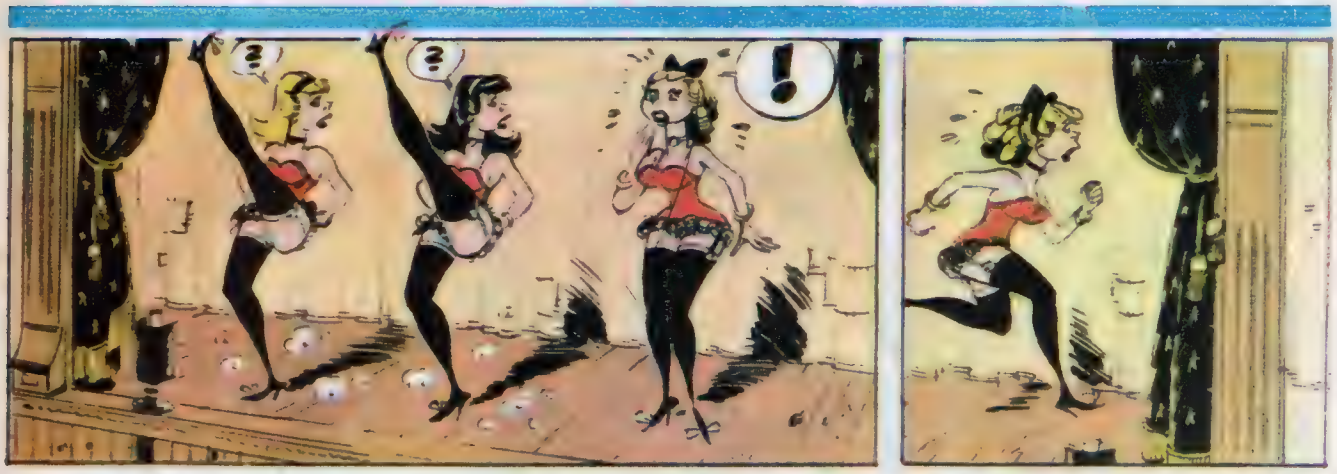
?
?
!

HEY, SAKİN OL... YAKIŞIKLI, SAKİN OL!..

BIRAK ONU FİFİ!.. MORALİ BOZUK... BİRAZ GÜLMEK ONA İYİ GELİR...

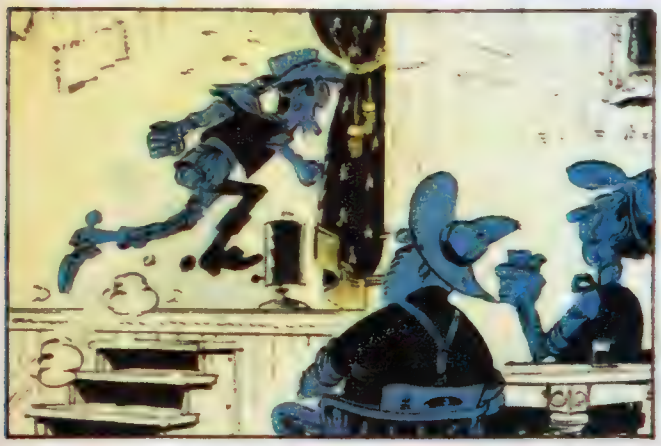

PEKİ, RED KİD!.. BENİ BU DENLİ ÇABUK BULMAK İÇİN NE YAPTIĞINIZI BİLMİYORUM AMA, SİZE HERŞEYİ SÖYLEYECEĞİM.... ONDAN SONRA BANA İSTEDİĞİNİZİ YAPIN...

İYİ KEŞFETTİNİZ.. HAYDUTTUR ONLAR!.. HERKES BARNABİ FLOAT'I YUHALAMAYA DALMIŞKEN, BALTİMOR SOYGUNA GİDİYORDU...

BU YAŞAYIŞTAN BIKTIM... SON KASABADAN AYRILIRKEN KAÇMAYI BAŞARDIM.. SANSIM VARMIŞ Kİ FİFİ LAVENÜ'NÜN GRUBUNU YOLUMUN ÜZERİNDE BULDUM..

BENİM ASIL MESLEĞİM BUDUR!.. O BALTİMOR ALÇAĞI BENİ AYARTTI.. TİYATRO, BAŞARI, ZAFER DİYE...
NEREYE SAKLANDIKLARINI SÖYLE BANA..

SİZE BİR PLAN ÇİZECEĞİM.. GİZLİ YERLERİ BURAYA UZAK DEĞİL...
KÜÇÜK BİR ORMANIN YANINDA BİR KULÜBE..SAKININ KENDİNİZİ, TEHLİKELİDİR...
YA ŞİMDİ ?. BENİ NE YAPACAKSINIZ ?.
HİÇ !.. DANSINIZA DÖNMELİSİNİZ .. SEYİRCİLER SİZİ BEKLİYOR !..
?
?
TI YI YOOOPİ YOOPİ YAY!♪
O KULÜBEDE NE OLDUĞUNU GÖRMEYE GİDECEĞİM, DÜLDÜL..SEN ORMANA YOLLANIP ORADA SAKLAN !..
♫♩

DEVAMI VAR

Çocuklardan, ANNELERE ŞİİRLER...

Anneler günü için açtığımız şiir yarışmasına göste - rilen büyük ilgi nedeniyle, şiirleri 1976 Anneler gününe kadar yayınlamaya devam edeceğiz.

ANNECİĞİM

Küçükken ufacıkken
Yatağıma yaklaşarak
Beni öpüp koklayan
Anneciğim senden başka kim olacak

Bir suç işlediğimde
Beni dövmeye kıyamayan
Bana tatlı tatlı öğüt veren
Anneciğim senden başka kim olacak

Bizim için çok çalışan
Güzel güzel yemekler yapan
Oturup sabaha kadar bizim için dua eden
Anneciğim senden başka kim olacak

Gökte ay çıkmışken
Yıldızlar ışık saçarken
Rabbimizi anlatan
Anneciğim senden başka kim olacak

Bütün bunlardan sonra
Seni sevip seni sayan
Senin için ölecek
Anneciğim benden başka kim olacak

Serdar KARAMAN

ANNELER GÜNÜ

Sabahları erkenden,
Benim için kalkar annem,
Okula geç kalmamam için,
Beni uyandırır annem.

Küçükken süt verir,
Ninni söyler uyutur.
Eğer hasta olursam,
Çok üzülür annem.

Eğer annem çalışıyorsa,
Benim için çalışır.
Eğer çocuk olmassa
Gülmez yüzü annenin.

Hakan ÇİLİNGİR

ANNECİĞİM UZAKTASIN

Şimdi uzaktasın
Seni özlüyorum anneciğim,
Biliyorum gelemezsin
Beni kucaklayıp öpemezsin

Tanrı benden ne istedi,
Ayırdı ikimizi
Bir kere olsun
Öpseydim seni

Biliyorum sana kavuşamam
Sana sesimi duyuramam
Ama tanrı duysun
Beni o korusun

Yabancıyım belki sana
Tanımıyorsun beni
Ama genede Anneciğim seviyorum seni
Yerinde bile olsan, biraz hatırla beni

Selma EMEÇ

ANNEM

Annemizi biz severiz,
Sevgisini yüceltiriz.
Onun sevgisi bizlere,
Bir dayanak kaynağıdır.

Biz anneyi sevmesek de,
Onlar sever pek çok bizi.
Anne sevgisi başkadır,
İçimizde...Kalbimizde...

M. Gürcan KÖFTECİOĞLU

ÇÜNKÜ ANAMDIR O BENİM

Anamdır o benim anam
Bağırsa da çağırsa da
Haklı
Çünkü anamdır o benim
Hasta olsam
Başucumdan ayrılmaz
Beni sevip okşar
Bağırsa da çağırsa da
Haklı
Çünkü anamdır o benim

Aslı GÜNAŞAR

ANNECİĞİMİZ

Bizim guzel annemiz
Sensin bizim dünyamız
Sensin bizim rüyalarımız
Bizim canımız annemiz
Bizim güzel annemiz
Seninle güler yüzümüz
Seninle ağlar kalbimiz
Bizim canımız annemiz
Bizim güzel annemiz
Hayat seninle güzel
Hayat seninle mutluluk
Bizim canımız annemiz
Bizim güzel annemiz
Evimizin ışığısın
Yuvamızın meleğisin
Bizim canımız annemiz

Can ÖZKURAN

ANNECİĞİM

Canım Anneciğim
Seni ben çok severim
İşlerine yardım ederim.
Sevgili Annemin.

Melek gibi yüzü var.
Ne iyi huyları var.
Bana çok iyi bakar.
Sevgili annem.

Funda CEMAL

ANNECİĞİM

Seni ben çok severim
En çok onu severim.
Varlığım herşeyim O,
Tam bir melek O,
Altın gibi kalbi var.
Pamuk gibi elleri.

Canımdan çok severim.
En büyük neşem O.
Masal anlattı, ninni söyledi.
Ağlayınca o bana.
Lâleler kadar güzelsin.

Melda CEMAL

CANIM ANNEM

Annelerin en güzeli,
Annelerin en iyisi,
Güleryüzlü, tatlıdillisi,
Sensin benim canım annem

Sen benim herşeyimsin,
Ümidimsin, neşemsin,
Sen bir eşsiz meleksin,
Güzel annem, Canım annem.

Sevgi ANAR

Yurdumu özledim

Yazan : Gülten DAYIOĞLU * Resimler : Funda ÖRKÜN

ÖZET : Almanya yolculuğu biraz zorlu geçmekle birlikte Atıl'a çok eğlenceli gelir. İlk kez denizi görünce şaşırıp kalır.

11

ATIL BİR AN KÖYÜN BOŞ SOKAKLARINI ANIMSADI

Polis, yanılgıya düştüğünü anlamıştı. İşçi Osman'ın, Zehra kadının ve oğulları Atıl'ın yüzüne bakarken, utancından ezilip büzüldü. Suçunu bağışlatarak, yüreğindeki pişmanlık sızısını gidermek için, elini Atıl'ın omuzuna koydu :

-Kusura bakma delikanlı. Şımarık ve yaygaracı kadınların sözlerine kandım da kulağına yapıştım...

Atıl, dişlerini sıkarak, başını önüne eğdi :

-Varsın olsun Emmi, telim mi dökülecek? Gerekliyse daha da çek kulağımı. Emme, benim hırsız olmadığımı iyice bil. Baba, acı acı gülümseyerek polise döndü :

-Demek, yakamızı bırakıyorsun?

-Elbette kardeşim. Elbette, serbestsiniz. Dilediğiniz yere gidebilirsiniz.

-Vapura binecektik, kaçırdık, diye içini çekti baba.

Polisle vedalaşarak, döner demirlerden geçip bekleme salonuna girdiler. Salon boştu. Görünürlerde vapur da yoktu. Tahta sıralardan birine, yanyana oturdular. Üçü de suskundular. Kısa bir süre sonra, salonun denize bakan yanındaki camlı kapı aralandı. Çaycı girdi içeriye. Doğruca varıp Atılların önünde durdu:

-Buyurun, çaylarınızı alın. Simitler de sıcak sıcak! Baba, şaşırdı :

-Bir yanlışlık oldu anlaşılan. Biz kimseye çay ve simit söylemedik.

-Yanlışlık yok, dedi çaycı. Şükrü ağabey yolladı bunları.

Baba, kuşkuyla direndi :

-Şükrü, diye birini tanımıyorum ki.

-Uzatmayın canım, çaylarla simitler, polis şükrü ağabeyden. O yolladı bunları. Baksanıza burda sizden başka kimse var mı?

Baba çayların nereden geldiğini anlayınca, alıp almamakta kararsızlığa düştü. Sonra, yüzü gevşedi. Bakışları yumuşadı. Öfkesi dağıldı gitti. Çaylardan birine uzanırken, Atıl ile anasına "siz de alın" gibilerden işaret etti.

Sıcak çayı yudumlarken :

-İnsan adammış polis, diye mırıldandı.

Ana :

-Hı, dedi, utandı ettiğinden.

Baba, anaya sertçe çıkıştı:

-Uzatma gayri. Utanmak da iyi bir huy. Bunları yollamakla özür dilemiş oldu bizden.

Ana, üstelemedi :

-İyi dedin. "Özür dileyeni bağışlamak gerek" derdi babam. Doğrusu ya çaylarla simitler hora geçti.

Karı koca, sevgiyle Atıl'a baktılar. O, ilk kez simit yiyordu. Susamlarını, önce bite benzetti. Birkaçını koparıp tırnaklarının arasında ezdi. Eline bulaşan yağlı sıvıyı kokladı. Sonra birden, "Hart!" edip iri bir lokma kopardı simitten. Tez tez çiğnedi. Susamların, dişlerinin arasında çıtır çıtır ezilmesi, çok hoşuna gitti. Hele, simitin, genzine dolan istek kabartıcı kokusu!.. Atıl, yaşamı süresince, Haydarpaşa iskelesinin bekleme salonunda yediği bu ilk simitin tadını anımsayacaktı. Bir solukta, çaylarla simitleri yalayıp yuttular.

"Daha yok mu?" diyecekti Atıl, sözler ağzında kaldı. İstasyon binasından birsürü insan fırlamış, koşarak kendilerine doğru geliyorlardı. Tümü de telâşlı, aceleci ve gürültücüydüler...

Baba, elçabukluğuyle çay bardaklarını alıp camlı kapıya doğru koştu. Çaycı! diye bağıracaktı. Adam kapıda belirdi :

-Telâşlanma abi!

-Şey, kalabalık geliyor da!.. Bardaklar kırılır diye...

-Korkma abi biz işimizi biliriz. Ben geliyordum zaten...

-Polis Şükrü Ağabeye bizden selâm söyle. Çaylarla simitlere teşekkür ettiler de.

-Biraz önce nöbeti bitti. Evine gitti. Selâmınızı akşama söylerim dedi çaycı, sonra ekledi : Gözünü aç hemşerim. Karınla oğlunu al da camlı kapının önüne dikil. Kalabalık geliyor. Birbirinizi kaybederseniz, yolculuk burnunuzdan gelir. İşte, vapur da yaklaşıyor.

-Sağol hemşerim.

-Sen de sağol.Uğurlar olsun.

İnsanlar, bir anda, bilet gişelerinin önünü arı kovanına döndürdüler. Biletini alan,Döner demirden geçip salona koşuyordu. Atıl'lar, camlı kapının önünde, vapurun boşalmasını izliyorlardı. Atıl, telâşlı insanlara baktı baktı da :

-Acaba, korkulu birşey mi oldu buralarda? Yangından kaçar gibi koşuyor insanlar... dedi.

Baba, oğlunu gülümseyerek cevapladı :

-Burası büyük kent oğlum. Koşmazsan, işini yürütemezsin. Baksana, gelenin de acelesi var; gidenin de... Aslında yangın mangın yok. Almanya, buradan daha beter. Oranın insanları,yürürken bile koşar gibidirler.

Ana, elini alnına götürdü :

-İnsanlara bakamayacağım gayri. Başım döndü.Gözlerim kardı...

Kısa bir süre sonra, camlı kapı açıldı. Bekleme salonundaki yolcular, dışarıya uğradılar. Atıl'lar, en önde olduklarından, göz açıp kapayıncaya dek, kendilerini vapurda buldular. Yolcuların telâşı, onlara da geçmişti. Baba, mal bulmuş gibi atılıp, üç kişilik bir yer kaptı. Ellerini iki yana açarak, kaptığı yeri güven altına aldı. Sonra, orta yerde oradan oraya itilip durmakta olan, karısıyle oğluna seslendi :

-Hey Allahın avanak kulları! Gelseniz ya yanıma! Yer kaptım size...

Ana oğul, hemen o yana koştular. Vapur bir anda doldu. Yaşlı bir kadın, soluk soluğa gelip Atıl'ı iteleyerek, yanına çöktü. Atıl, sıkıntıyle iki yanına bakındı. Babası, elini dudaklarına götürmüş; "Sus!" diyordu oğluna. Atıl, olduğu yere büzülerek sustu. Taaa! köprüye kadar, sesi soluğu çıkmadı. Vapur Karaköy iskelesine yanaşırken,yolcular ayaklandılar. Karşılarındaki kanepe boşalınca, Atıl, sevinçle yerinden fırladı. Şöylebir yayıla yayıla oturacaktı...

Babası :

-Hadin, dedi. Biz de iniyoruz. Atıl iyi bir yer kaptığı için sevinip dururken, babasının çağrısıyle yüzünü buruşturdu. İstemeye istemeye, ayağa kalktı.Üçü, el ele tutuşup vapurdan çıktılar. Atıl iskeleye ayak basar basmaz:

- Abooo! Diye bağırmaktan kendini alamadı. Anası :

-Noldun len ? Diyerek koluna yapıştı. Ayağına mı bastılar yoksa?

-Yok anam, yok! Ayağıma basan olmadı. Şaşırdım sadece. Tüm kent ayaklanmış. Baksan ya! Bala üşüşen sinekler gibi , vıngır vıngır insan kaynaşıyor burada.

-Gerçek, dedi, ana.Emme,Almanya buradan da kalabalık. Bir görsen...

Atıl bir an köyün boş sokaklarını anımsadı. Köy çarşı,sadece erkekler cuma namazından çıkarken,biraz kalabalıklaşırdı.Bir de bayramlarda , halk sokaklara dökülürdü. Atıl bu kadar çok insanı ilk kez birarada görüyordu. Baba :

Aman, dedi.Birbirimizden ayrılmayalım.Kaybolursak köpekler güler halimize.

Böylece, kalabalığa karışıp caddeye çıktılar. Baba , şöylebir dikilip çevresine bakındı.Gitmeleri gereken yönü kestirmeye çalışıyordu. Başaramadı.Biraz daha yürüyüp; hiç durmadan düdük öttürerek, el kol sallayan, polise yaklaştılar. Baba,Atıl'ın hiç görmediği biçimde saygılı ve ezik bir ifadeyle :

-Polis bey, dedi.Yeşilköy alanına gidecektik. Otobüslerin kalktığı yeri bilemedim . Hangi yöne gideceğimizi sorcaktım.Polis, el kol hareketini sürdürerek, gözüyle kaşıyla işaret etti :

-Şu yana git.Yolun dönemecindeki yokuşa tırman.Sağda hava yolları terminalini görecek-sin.

DEVAMI VAR

HER ŞEYDEN

KAĞIT BARDAK YAPIYORUZ

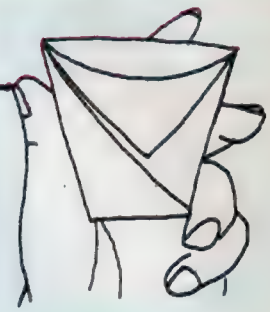

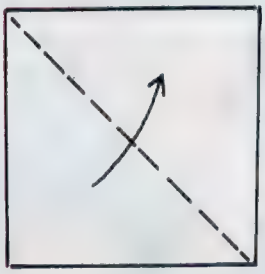

1) Kalınca bir kare kağıt parçasını yukarı doğru katlıyoruz.

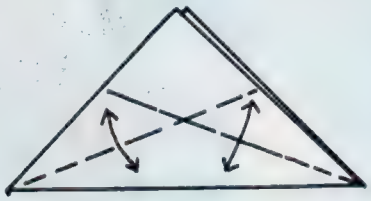

2) Üst köşeyi sağa, sonra sola katlıyoruz ve açıyoruz...

3) Sağ alt köşeyi resimdeki gibi okun gösterdiği noktaya getirerek katlıyoruz...

4) Sol alt köşeyi de aynı şekilde arkaya katlıyoruz.

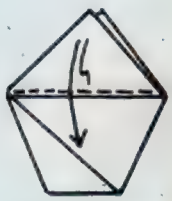

5) Üstteki iki kapaktan birini öne diğerini arkaya katlıyoruz... Bardağımız meydana gelmiştir...

Garip fakat gerçek

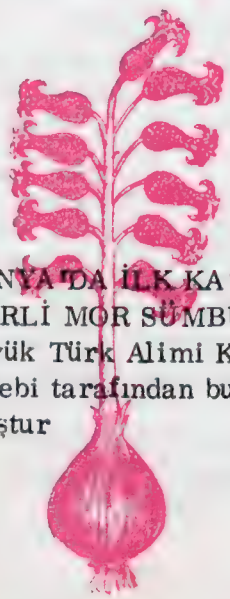

DÜNYA'DA İLK KAT - MERLİ MOR SÜMBÜL Büyük Türk Alimi Katip Çelebi tarafından bulunmuştur

HAFTANIN SORUSU

● *Söndürmek istediğiniz kibrite niçin üfleriz?*

Akman TEKİN

Yanmakta olan bir mumu ya da bir kibriti söndürmek gerektiği zaman, bunların üzerine su dökmeyiz.

Küçük bir ateşi söndürmek için üflemek yeter. İşte size bir soru:

Üfleyince kibrit, mum gibi küçük ateşler niçin söner?

Biliyorsunuz ki kibriti yakmak için onu ısıtmak gerekir. Yani bir kibriti yakmak için onu, ya kibrit kutusuna sürterek ısıtırız, ya da sıcak bir cisme dokundururuz. Şu halde, kibrit ısınınca yandığına göre, onu soğutarak söndüremez miyiz? Tabii söndürebiliriz. Kibrite üflemek demek, onu soğutmak demektir.

İşte bunun içindir ki, üfleyince kibrit söner.

BİRAZ...

KONUŞAN FOTOĞRAFLAR

HAZİRAN'IN 2. PAZAR GÜNÜ «BABALAR GÜNÜ»DÜR

BABALAR GÜNÜ YARIŞMASI AÇTIK, SİZ DE KATILIN...

Sevgili okurlar,
Mayısın 2. PAZARI "ANNELER GÜNÜ"nden sonra, Haziranın 2. pazarı "BABALAR GÜNÜ"dür. Anneler gününe büyük ilgi gösteren okurlarımızı ve tüm çocukları "BABALAR GÜNÜ"ne en iyi şekilde kutlamaya çağırıyoruz. 50-60 kelimeyi geçmeyecek şekilde, babanızla ilgili gerçek bir anınızı yazıp, resminizle birlikte en geç 31 mayıs gününe kadar "Milliyet Çocuk Dergisi Nuruosmaniye 65/67 İstanbul" adresimize gönderiniz. Bize gelen anılardan ilginç olanları yayınlayıp, sizlere armağan vereceğiz...

ÖRÜMCEK ADAM

11

HERKÜL, ELİNDE Kİ HEYKELİ MIZRAK GİBİ ATAR...
HAYDİ BAKALIM, DOĞRU KARŞIYA!
HEYKEL KÖPRÜYÜ PARÇALAR..
KÖPRÜ PARÇALANDI!
HERKES KAÇIŞIR.. HERKÜL ŞEHRİ DOLAŞMAYA BAŞLAR.. İKİ KAMYONUN ÜZERİNDE BİR TÜNELDEN ÇIKAR...
DIŞARI!
SURAYA BAKIN! HERKÜL CANLANMIŞ!.. NASIL OLUR?..
ÖRÜMCEK ZAMANINDA YETİŞSE BARİ!.. NASIL KURTULACAĞIZ BU DEVDEN?
CENENİ KAPA! HEMEN MERKEZİ ARA!
SONUNDA ÖRÜMCEK VE ARKADAŞLARI GELİR..
OOO!.. ÖRÜMCEK ADAM! GELDİN DEMEK! ETRAFINA İYİ BAK.. BU SON GÖRÜŞÜN OLACAK
AL BAKALIM!..
PAAK
DEVAMI VAR

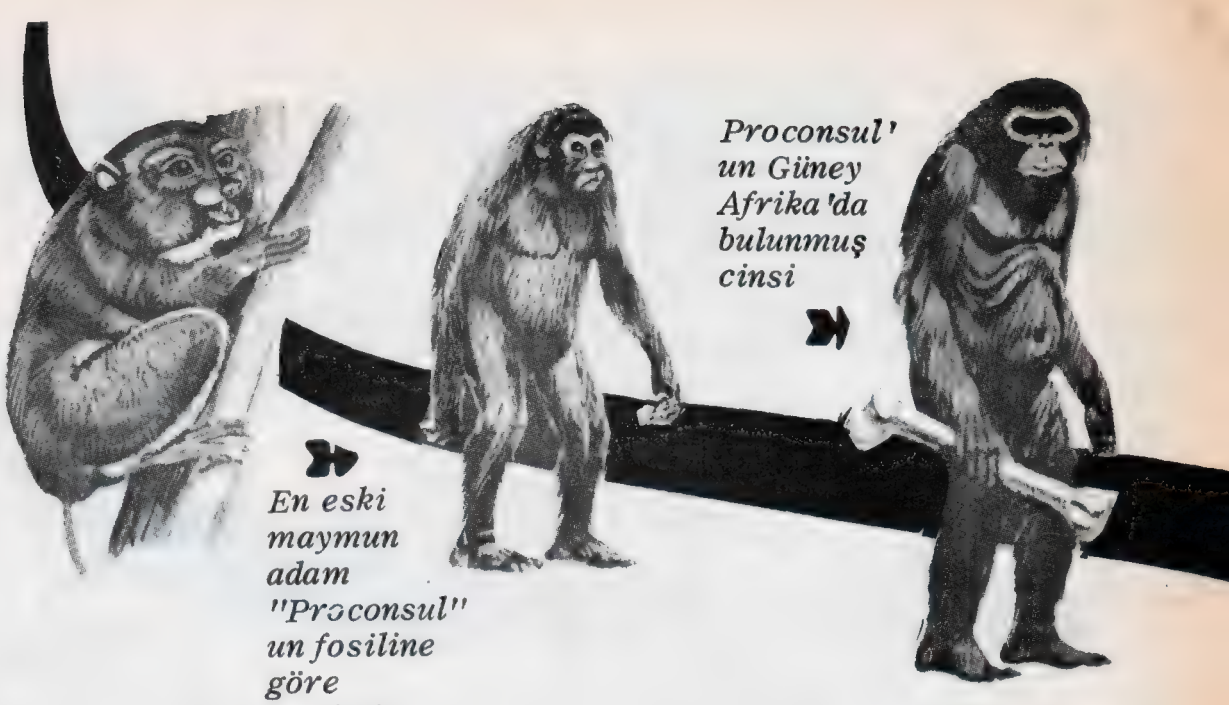

Proconsul'un Güney Afrika'da bulunmuş cinsi

En eski maymun adam "Proconsul" un fosiline göre çizilmiş resmi.

İLKEL İNSANIN İZİNDE...

Dedektifler nasıl olayların esrarını çözmeye çalışıyorlarsa, antropolog ve arkeologlar da ilk insanın gelişimi, insanlığın hangi evrimlerden geçtiğini çözümleme yolundalar.

1908 de bulunan ve adına "Piltdown Man" denen ilk insan fosili bugünkü insan nesline gelene kadar uğradığımız değişikliklere hayli ışık tutmuş ve maymunlarla olan yakınlığımızı bir kez daha ispatlamışdır.

Şempaze, orangutan ve goriller üzerine yapılan incelemeler bu hayvanların belirli bir zekaya ve inceliğe sahip olduğunu göstermiştir.

İlk atalarımız

Dört ayrı insanı dört değişik bölgeye gönderdiğimizi düşünelim. Biri çöle biri su kenarına, biri dağa, sonuncusu da kutuplara gitsin. Bu adamlar yıllarca o bölgede kalırlarsa şartlara derhal uyacaklar ve eski bulundukları yeri bir süre sonra yadırgayacaklardır.

İşte aynı olay milyonlarca yıl önce insanlığın başına gelmiş. Atalarımızın ataları maymun ve insan arası yani "Maymun adam"ken çeşitli tabiat olayları ve evrim sonucu değişime uğramışlar.

Bugün bilinen en eski maymun adam "Proconsul" adı verilen bir fosildir. Doğu Afrika'da bulunan bu insan-maymun karışımı yaratık 26-12 milyon yıl önce dünyamızda yaşıyordu. Ağaçlarda oturuyor, süratli koşabiliyor ve ellerini ayaklarını bugünkü insanlar gibi hareket ettirebiliyordu.

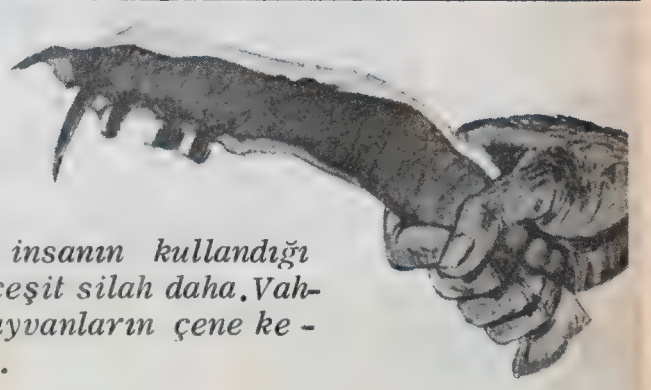

İlkel insanın kullandığı bir çeşit silah daha. Vahşi hayvanların çene kemiği.

Maymun adamlıktan bugünkü insan nesline geçiş. Java'da bulunan fosilin tahmini resmi.

İlk insan (Neanderthal Man) uzun süre antropologları şaşırttı. Ona Neanderthal adı ilk bulunduğu yöre yüzünden verildi. Almanya'da Düsseldof yakınlarında bulunan bu insanın 300.000 ve 100.000 yıl önce yaşadığı tahmin ediliyor.

Bu insan türünün Avrupa ve çevresinde yaşadığı da kalıntılarına en çok bu bölgelerde rastlandığı için sanılıyor.

İşte üç kafatası örneği :

İşte ilk insan. Buz devrinin sonlarında yaşayan bu nesil iri yapılıydı.

İşte bilinçli insan. Onu bugün tanıyoruz.

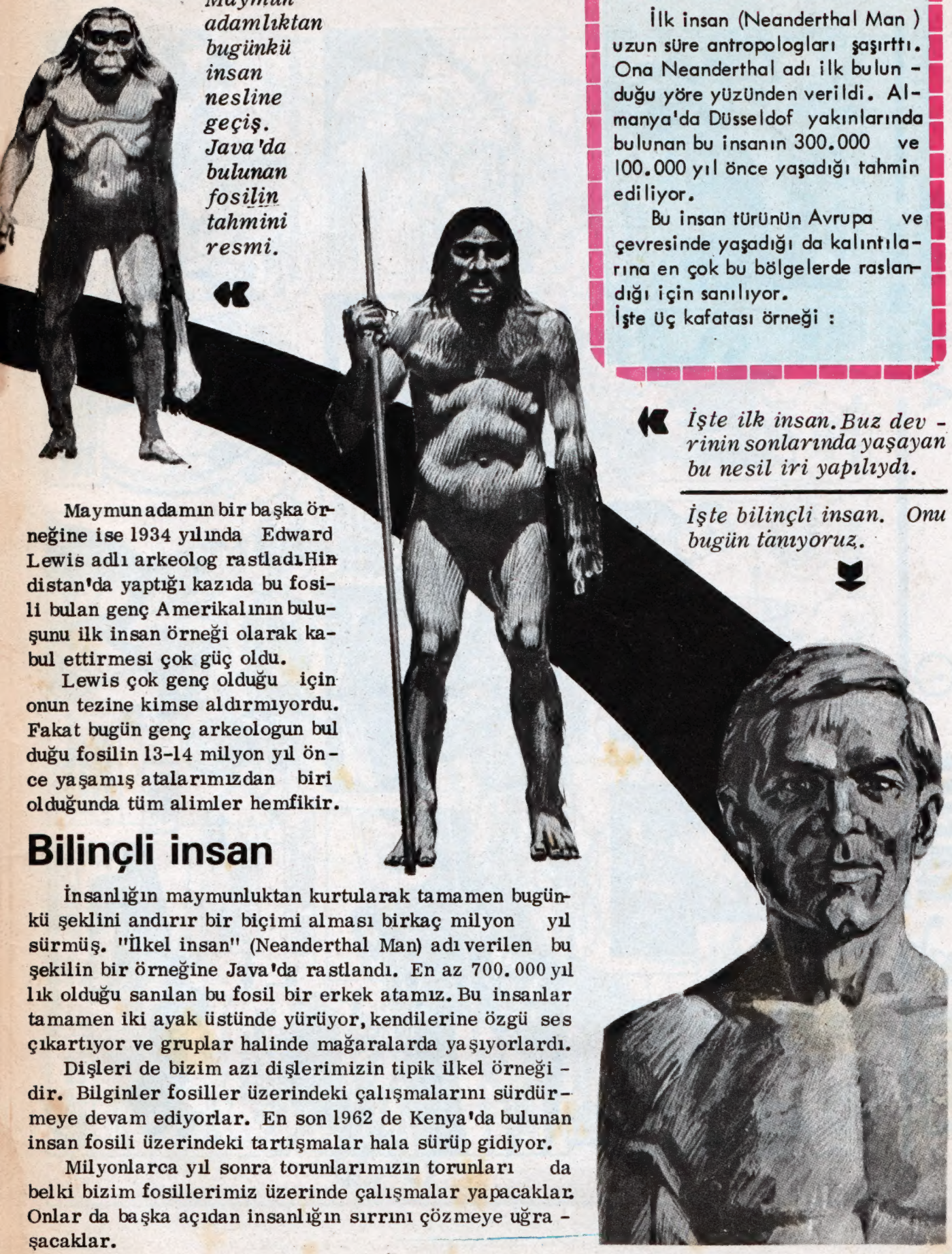

Maymun adamın bir başka örneğine ise 1934 yılında Edward Lewis adlı arkeolog rastladı. Hindistan'da yaptığı kazıda bu fosili bulan genç Amerikalının buluşunu ilk insan örneği olarak kabul ettirmesi çok güç oldu.

Lewis çok genç olduğu için onun tezine kimse aldırmıyordu. Fakat bugün genç arkeologun bulduğu fosilin 13-14 milyon yıl önce yaşamış atalarımızdan biri olduğunda tüm alimler hemfikir.

Bilinçli insan

İnsanlığın maymunluktan kurtularak tamamen bugünkü şeklini andırır bir biçimi alması birkaç milyon yıl sürmüş. "İlkel insan" (Neanderthal Man) adı verilen bu şekilin bir örneğine Java'da rastlandı. En az 700.000 yıllık olduğu sanılan bu fosil bir erkek atamız. Bu insanlar tamamen iki ayak üstünde yürüyor, kendilerine özgü ses çıkartıyor ve gruplar halinde mağaralarda yaşıyorlardı.

Dişleri de bizim azı dişlerimizin tipik ilkel örneğidir. Bilginler fosiller üzerindeki çalışmalarını sürdürmeye devam ediyorlar. En son 1962 de Kenya'da bulunan insan fosili üzerindeki tartışmalar hala sürüp gidiyor.

Milyonlarca yıl sonra torunlarımızın torunları da belki bizim fosillerimiz üzerinde çalışmalar yapacaklar. Onlar da başka açıdan insanlığın sırrını çözmeye uğraşacaklar.

ZEHİR HAFİYE 3

Açık - saçık

Türkçesi: Halit KIVANÇ

DEVAMI VAR

BOYAMA SAYFASI

Sevgili Çocuklar, Bu sayfa sizin boyama sayfanızdır... İstediğiniz gibi, istediğiniz renklerle boyayın. Güzel bir tablo elde edeceksiniz.

7'den 70'e BÜTÜN ÇOCUKLAR
arkadaşlarınıza vereceğiniz
EN GÜZEL ARMAĞAN

ÇIKTI

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

CİLT 3
320 Sayfa
Lüks kapak
20 lira

CİLT 4
F. Bahçenin dev poster ilâvesiyle
364 sayfa
Lüks kapak
25 lira

CİLT 5
364 sayfa
Lüks kapak
25 lira

Ayrıca 3-4-5 cilt kapaklarımız satışa çıkmıştır. Her cilt kapağını 5 lira göndererek Milliyet Çocuk Dergisi Nuruosmaniye 65/67 Cağaloğlu / İstanbul adresinden isteyebilirsiniz.

Genel Dağıtım: Milliyet Dağıtım Türk Ocağı Caddesi Basın Sarayı Kat 1 Cağaloğlu - İSTANBUL